به نام خدا

املا پایه هفتم – نوبت دوم خرداد ۱۴۰۲

هرگاه به مجلسی وارد می‌شد نزدیک‌ترین جای خالی را اختیار می‌کرد از بیماران عیادت می‌کرد سخن همنشین خود را نمی‌برید. بیش از حدّ لزوم سخن نمی‌گفت و اجازه نمی‌داد کسی جز در مقام داد خواهی به دیگری بد بگوید .

کودکان پرنشاط گل بوته‌ها و نوجوانان امیدوار ذرّت ها درگوش نسیم آمین می‌گفتند و من با غرور و مهربانی و خشنودی باغ و صحرا را تماشا می‌کردم و در درخت ها و بوته ها می‌نگریستم گویی با هریک از آنها آشنایی دیرینه دارم .

در اولین ساعات حضورش در قم به حرم حضرت معصومه (س) پناه برد. سر بر ضریح گذاشت و آرام اشک ریخت از خدا خواست به او در راهی که انتخاب کرده است اخلاص و همّت بلند عطا کند و به قلب نگران مادر نیز آرامش و نشاط بخشد و بیماری و کسالت او را شفا دهد .

جمهوری اسلامی ایران که میراث گران بهای اوست ، به دست همه‌ی مردم ایران به ویژه نوجوانان و جوانان سپرده شده تا از آن مانند جان خویش نگهبانی کنند .

نمی‌توانم را درجایگاه ابدی‌اش به خاک سپرده‌ایم خداوند او را قرین رحمت خود کند و به همه‌ی آنهایی که حضور دارند قدرت عنایت فرماید بی‌حضور او به سوی آینده‌ی بهتر حرکت کنند .

موفق باشید